

Geachte aanwezigen, familie, vrienden, belangstellenden. Beste Sjane:

De uitdrukking *ad fundum* is Latijn voor "Terug naar de bron".
En dat is wat er vandaag in meerdere opzichten aan de hand is.

Allereerst zijn wij bij elkaar voor de opening van een tentoonstelling, waarop schilderijen kunnen worden bewonderd van Sjane de Haan, werk van de laatste jaren, waaronder enkele uit de serie *Dordt in Rood*, maar ook een aantal landschappen en enkele kleine abstracte werken.

Nu zij exposeert hier in Landvast, is zij zelf zowel fysiek als met haar creatieve scheppingen terug op een plek waar veel jeugdherinneringen liggen.

Sjane is hier dichtbij geboren. Zij is in deze buurt opgegroeid.

Zij heeft op een steenworp afstand gespeeld als kind, deze contreien herbergen voor haar vele herinneringen uit het verleden. Dat is een eerste *ad fundum*.

Een betrekkelijk oppervlakkig en alleen *geografisch ad fundum*.

Op een veel indringender manier geeft deze tentoonstelling – los van deze plek - blijk van een *persoonlijk ad fundum*.

Sjane heeft gedurende lange tijd in haar leven de kost verdiend in het onderwijs.

Ze werkte in het buitengewoon onderwijs, zo heette dat toen, en ook lange tijd in het regulier basisonderwijs. Ze deed daar van alles, gaf textiele werkvormen voor meisjes en jongens, later therapeutisch tekenen en ze was enige tijd intern begeleider.

Maar steeds duidelijker werd het, dat ze niet volledig tot haar bestemming kwam.

Ze was zoveel jarenlang op zoek naar haar eigen innerlijke bron, op basis waarvan ze kon gaan doen wat de werkelijke drive, de echte passie van haar bestaan bleek.

Soms duurt het lange tijd voor je zelf ontdekt, waartoe je hart je aanzet, op welke wijze je tot je recht komt. Hoe je uiteindelijk gelukkig wordt.

De schooldeur alweer enige jaren achter zich dichtgedaan, heeft Sjane zich steeds meer en steeds vollediger kunnen laten leiden door haar hartstocht voor het schilderen.

Deze tentoonstelling lijkt een moment te symboliseren, waarop dat zich uitkristalliseert.

En doordat ze zich steeds meer is gaan focussen op wat haar intrigeert, wat haar beweegt, wat haar werkelijk motiveert, is ze gaan groeien in haar werk, is er ook een interessante ontwikkelingslijn te ontwaren van vroeger naar recenter werk.

In diverse ateliers is ze gehuisvest geweest, op diverse plekken heeft ze geëxposeerd, tot in kassen aan toe, en langzaam maar ook kwam er herkenning en erkenning voor het typerende van haar werk.

De verstilling. Een mooie toepasselijke titel voor een mooie tentoonstelling.

Ik ben geen kunstkenner, maar ervaar bij haar doeken een vanzelfsprekend gevoel van rust en harmonie. Wat opvalt en raakt in de schilderijen, die Sjane maakt, zijn de kleurvlakken, het ritme en de stilering, die steeds nadrukkelijker naar voren komen in het werk van de afgelopen periode.

Steeds meer wordt weggelaten wat er niet toe doet, waardoor de kijker met een haast archetypisch landschap wordt geconfronteerd. De onderwerpen zijn van een weldadige helderheid en tonen originele opvallende en warme kleuren.

En er lopen ons gelukkig weinig mensen voor de voeten in haar schilderijen.

Dat is heel prettig.

Ongestoord en ruimhartig opent het landschap of het havengezicht zich voor ons.

Sjane moet iets hebben met de plekken die ze schildert.

Vroeger op school zei ze het al: impressie gaat voor expressie.

Misschien beeldt die balans in het schilderij ook iets uit van het zoeken naar een balans in het leven. Misschien zorgt balans in het leven ook voor balans in het schilderij.

Ad Fundum dus. Terug naar de bron, niet vanuit nostalgie maar vanuit verdieping.

Verder leren kijken dan het momentum en dat wat je op het eerste gezicht ziet.

Verder kijken om te zien wat ertoe doet.

Verder kijken tot achter de werkelijkheid van de realiteit.

Daarom moeten we kunstenaars als Sjane hoog houden.

Zij zorgen voor verbeelding.

Zij gunnen ons de kans voorbij te gaan aan de macht der gewoonte en toe te komen aan de vonk der verbeelding.

Zo leren wij allemaal verder kijken dan naar wat voor de hand ligt.

Verder kijken dan de kwantiteit van de harde cijfers.

Verder kijken dan de economie van het nooit genoeg.

Verder kijken dan het platte, het oppervlakkige, het verbeeldingsloze.

Verder kijken in een wereld van verstilling, waar je brandstof voor de ziel kunt tanken.

Ik hoop, dat dit de bezoekers van deze tentoonstelling mag overkomen.

Een eigen persoonlijke ervaring van een ad fundum, een terug naar de bron van rust en harmonie, een persoonlijke ervaring van schoonheid en vrede, van genieten van vorm en kleur en lijnenspel.

Sjane - Ik voel me bijzonder vereerd deze tentoonstelling met enkele woorden te mogen openen. Ik wil jou van harte feliciteren met dit moment en deze expositie, die tot 13 februari hier te zien is. En geachte aanwezigen: vertel het uw vrienden en bekenden. Zeg het voort.

Tot slot wil ik graag deze tentoonstelling openen met de afsluitende woorden:

Ga kijken naar de Verstilling en word even stil.

Ga kijken naar al dat moois in verf op doek.

Focus op een werk dat je raakt.

Vergeet gister, vergeet morgen en wees in het hier en nu.

Sta even stil.

Tank brandstof voor je eigen ziel.

Ad fundum.

Ik dank u voor uw aandacht.

11-11-2012 t.g.v. tentoonstelling Landvast Alblasterdam.